

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5008/2018
30.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Тања Облучар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Чедомир Простран, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4532/16 од 15.03.2018. године, у седници одржаној 30.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4532/16 од 15.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 278/16 од 07.03.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да споразум о подели заједничке имовине, закључен дана 20.10.1989. године, између тужиље и туженог, не производи правно дејство, а што је тужени дужан признати и трпети. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено да заједничку имовину стечену у току брака тужиље и туженог чини стан у ..., у ул. ... бр. .. на ... спрату, означен под бројем .., по структури четворособан површине 147м², а што је тужени дужан признати и трпети. Ставом трећим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да заједничку имовину стечену у току брака тужиље и туженог чини стамбена зграда у ... у ул. ... бр. ..., саграђена на кат. парцели број ../.., уписана у ЗКУЛ .. КО ... и објекат, машине, алати, полупроизводи, готови производи, у вредности од 302.902.306,16 динара, унети на име оснивачког улога 1989. године на име повећања оснивачког улога 1998. године у друштво за индустријску производњу "ВВ" ДОО ..., ... број .. . Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужиља по основу стицања заједничким радом у току брачне заједнице сувласник на 50% имовине на којој се као власник води тужени и то: на стану у ..., у улици ... број .., који се налази на ... спрату, означен бројем .., по структури четворособан, површине 147м², што је тужени дужан признати и трпети. Ставом петим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је тужиља по основу стицања заједничким радом у току брачне заједнице сувласник на 50% имовине на којој се као сувласник води

тужени и то: на стамбеној згради у ... у ул. ... бр. ... , што је тужени дужан признати и трпети. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име доприноса у стицању имовине унете на име оснивачког улога 1989. године и на име повећања оснивачког улога 1998. године у друштво за индустријску производњу "ВВ" ДОО ..., исплати износ од 158.457.653,08 динара са законском затезном каматом почев од 17.06.2015. године до исплате. Ставом седмим изреке, одлучено је да ће та пресуда служити тужили као основ за упис права својине на стану у ... у ул. ... број .. у одговарајуће регистре, по правноснажности пресуде, што је тужени дужан трпети. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.839.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4532/16 од 15.03.2018. године, у ставу 1. изреке, одбијена је жалба тужиле као неоснована и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 278/16 од 07.03.2016. године у ставовима првом, трећем, петом и шестом изреке. У ставу 2. изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу осмом изреке Вишег суда у Београду П 278/16 од 07.03.2016. године, тако што се обавезује тужени да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 919.675,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. У ставу 3. изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиле изјављена против става другог, четвртог, седмог и осмог изреке пресуде Вишег суда у Београду П 278/16 од 07.03.2016. године. У ставу 4. изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка, а у ставу 5. изреке, обавезана је тужиле да туженом на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ 52.200,00 динара у року од 15 дана од пријема преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни друге битне повреде одредаба ЗПП на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су разведени брачни другови. Брак су закључили ...1968. године а брак је разведен правноснажном пресудом ...1998. године. Брачна заједница је фактички престала јануара 1997. године исељењем туженог из стана у ул. ... у У току брака странке су ...1989. године, посредством адвоката, закључиле писани споразум о подели заједничке непокретне и покретне имовине. Чланом 2. споразума утврдили су да заједничку имовину чине: трособан комфоран стан у ..., комплетно опремљен стварима, затим викендица у ..., опремљена за живот, са радионицом, машинама, опремом, сировинама и готовим производима и путничко возило марке "...". Одредбом члана 3. споразума, предвидели су да за случај престанка брачне заједнице из било ког разлога, опремљени стан у ... припадне тужили, са додатном обавезом туженог да јој у моменту престанка заједнице исплати једнократну динарску противвредност од 50.000 DEM. Истовремено, према члану 4. споразума туженом треба да припадне викендица у ... са радионицом, машинама, опремом, сировинама и готовим производима, као и путничко возило "...". Странке су прихватиле споразум који им је претходно прочитао и протумачио адвокат и потписале су га у

његовом присуству. У време закључења споразума странке су са две малолетне ћерке живе у стану у ..., који је стан био у друштвеној својини са станарским правом које се водило на туженог. По откупу стана, странке су га по договору продале за 95.000 DEM и купиле четворособан стан у улици ..., по цени од 200.000 DEM. У току трајања парнице, тужени је половину стана у улици ... број ..., чија је површина 147м², поклонио млађој ћерки док је старијој ћерки купио стан у улици На рочишту од ...2015. године тужени се сагласио да половина стана у улици ... број .. припадне тужиљи.

У време закључења брака 1968. године, тужена није имала посебну имовину. До заснивања радног односа ...1976. године, била је на школовању и старала се о заједничкој деци и породичном домаћинству. Од 1976. године се запослила с тим што је од 1987. године радила у радњама и приватним предузећима који су били регистровани на њено име, али и на име туженог. Тужени је прво радио у друштвеном предузећу "ГГ" и то као генерални директор предузећа "ДД" ... и "ЂЂ". Дана 03.06.1986. године основао је и сопствену приватну делатност, поред радног односа. Дана 27.12.1989. године основао је предузеће "ЕЕ", које је од 07.02.1992. године променило назив и пословало као приватно предузеће за индустријски инжењеринг са ПО "ВВ", пререгистровано 1998. године у друштво са ограниченом одговорношћу у којем он и данас ради и у којем је радила и тужиља.

У току првостепеног поступка обављено је и вештачење, па је утврђено да је у периоду закључења споразума до престанка брачне заједнице допринос тужиље у стицању заједничке имовине (приходима оствареним по основу рада и старањем о деци и домаћинству), износи 25% а допринос туженог 75%. Тужиља је у току трајања "ВВ" ... дала износ од 1.659 јапанских јена ради набавке возила марке "...". За време трајања брачне заједнице тужиља и тужени су имали регистровану и занатску радњу "ЖЖ" као и предузеће за производњу, унутрашњу и спољну трговину "ЗЗ".

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је одлучио у границама постављеног тужбеног захтева. Утврдио је да је тужиља власник $\frac{1}{2}$ стана у улици ... број ..., то је тужени у току поступка и признао. Одбио је тужбени захтев у односу на стамбену зграду у ... и тражене машине, производе и полупроизводе, налазећи да је споразум о деоби остао на снази. Тужиља и тужени су се сагласили да се стан на ... прода што су и учинили, и исти продали за 95.000 DEM и након тога купили други стан на ... који је плаћен 200.000 DEM, а сада је утврђено да је тужиља власник $\frac{1}{2}$ назначеног стана. Чињеницу што тужиља није наплатила 50.000 DEM од туженог по назначеном споразуму, не утиче на пуноважност споразума јер се ради о облигационо правном потраживању и тужиља је исти могла остваривати у одређеном року од дана закључивања споразума. С друге стране, тужиља није доказала да је улагала средства у докапитализацију фирме "ВВ" па није основан њен захтев за исплату износа од 158.457.653,08 динара.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужиље потврдио првостепену пресуду у ставу првом, трећем, петом и шестом изреке. Преиначио је одлуку о трошковима поступка налазећи да су исти превисоко опредељени и обавезао туженог да тужиљи надокнади трошкове поступка у износу од 919.675,00 динара док је одбацио као недозвољену жалбу тужиље у односу на став други, четврти, седми и осми изреке Вишег суда у Београду П 278/16 од 07.03.2016. године због недостатка правног интереса тужиље да подноси жалбу на тај део пресуде. При томе, другостепени суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, а обавезао тужиљу да туженом на име накнаде трошкова другостепеног поступка плати износ од 52.200,00 динара. Приликом одлучивања нижестепени судови су имали у виду одредбу чл. 46,

47, 49, 51, 52. и 103. Закона о облигационим односима, као и одредбе члана 168. став 2, члана 171. став 1, члана 176. став 2, чл. 177, 179. и 180. Породичног закона, као и одредбу члана 327. Закона о породичним односима.

Ценећи наводе из ревизије, Врховни касациони суд налази да су исти неосновани. Правилно су нижестепени судови ценили закључени споразум и дали разлоге зашто сматрају да се нису стекли услови за примену одредбе члана 103. Закона о облигационим односима. Нижестепени судови су ценили чињеницу да је тужени у време закључења споразума био носилац станарског права на стану у ..., а такође је правилно оцењена чињеница да су по договору предметни стан након откупа од стране тужиоца, прода за 95.000 немачких марака и доплати суму новца од 105.000 марака за куповину спорног стана у ..., улица ... број .. . Уговор није ништав јер постоји кауза у споразуму, а нижестепени судови нису погрешно тумачили да се ради о недопуштеној каузи а ово из разлога јер без обзира да ли је суд тумачио да се ради о недопуштеној каузи или о неприхватању навода да постоји одсутност каузе, стоји чињеница да су тужиља и тужени постигли договор везано за продају стана на ..., ради куповине стана у улици ... број .. у ..., а чињеница да тужени није исплатио тужиљи 50.000 немачких марака не утиче на правилност непризнавање става тужене да се може сматрати да је уговор због тога ништав. Исплата 50.000 немачких марака представљала је облигационо правно потраживање које је тужиља могла остварити, подношењем тужбе код суда.

Ни остали наводи из ревизије тужене нису од посебног значаја да могу довести до другачије одлуке суда.

Из напред изнетих разлога применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић